

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2017 m. birželio 12 d.
(OR. en)

9303/17

ECOFIN 406
UEM 155
SOC 386
EMPL 300
COMPET 403
ENV 502
EDUC 230
RECH 186
ENER 225
JAI 485

PRANEŠIMAS

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Komisijos dok. Nr.:	ST 9247/17 ECOFIN 377 UEM 126 SOC 355 EMPL 270 COMPET 372 ENV 472 EDUC 200 RECH 156 ENER 196 JAI 447 - COM(2017) 514 final
Dalykas:	Rekomendacija dėl TARYBOS REKOMENDACIJOS dėl 2017 m. Lietuvos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2017 m. Lietuvos stabilumo programos

Delegacijoms pridedamas pirmiau nurodytas Komisijos pasiūlymu (dok. COM(2017) 514 final) grindžiamas Tarybos rekomendacijos projektas, kurį peržiūrėjo ir dėl kurio susitarė įvairūs Tarybos komitetai.

TARYBOS REKOMENDACIJA

... m ... d.

**dėl 2017 m. Lietuvos nacionalinės reformų programos
su Tarybos nuomone dėl 2017 m. Lietuvos stabilumo programos**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį
ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės
priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo¹, ypač į jo 5 straipsnio
2 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

¹ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

kadangi:

- (1) 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2017 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. 2017 m. kovo 9–10 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino metinėje augimo apžvalgoje nustatytus prioritetus. 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1176/2011², priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Lietuva nenurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Tą pačią dieną Komisija taip pat priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos; tą rekomendaciją Europos Vadovų Taryba patvirtino 2017 m. kovo 9–10 d. 2017 m. kovo 21 d. Taryba priėmė rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos (toliau – euro zonai skirta rekomendacija)³;
- (2) kaip valstybė narė, kurios valiuta yra euro, atsižvelgdama į glaudžias ekonominės ir pinigų sąjungos šalių ekonomikos sąsajas, Lietuva turėtų užtikrinti, kad euro zonai skirta rekomendacija būtų visiškai ir laiku įgyvendinta, kaip nurodyta toliau išdėstytoje 2 rekomendacijoje;
- (3) 2017 m. vasario 22 d. paskelbta 2017 m. Lietuvos ataskaita. Joje įvertinta Lietuvos pažanga, padaryta įgyvendinant 2016 m. liepos 12 d. Tarybos priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, veiksmai, kurių Lietuva ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, ir Lietuvos pažanga siekiant nacionalinių tikslų pagal strategiją „Europa 2020“;
- (4) Lietuva pateikė 2017 m. nacionalinę reformų programą 2017 m. balandžio 27 d., o 2017 m. stabilumo programą – 2017 m. balandžio 28 d. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos vienu metu;

² 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo (OL L 306, 2011 11 23, p. 25).

³ OL C 92, 2017 3 24, p. 1.

- (5) į atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas atsižvelgta sudarant 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų (toliau – ESI fondai) programas. Kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013⁴ 23 straipsnyje, Komisija, jei tai būtina siekiant remti atitinkamų Tarybos rekomendacijų įgyvendinimą, gali paprašyti valstybės narės peržiūrėti savo partnerystės sutartį ir susijusias programas bei pasiūlyti jų pakeitimų. Kaip naudotusi šia nuostata, Komisija išsamiau nurodė Priemonių, kuriomis ESI fondų veiksmingumas siejamas su patikimu ekonomikos valdymu, taikymo gairėse;
- (6) šiuo metu Lietuvai taikoma Stabilumo ir augimo pakto prevencinė dalis. 2017 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja nominaliojo balanso pagerėjimą nuo 0,4 % BVP deficito 2017 m. iki 1,3 % BVP pertekliaus 2020 m. Numatyta, kad vidutinio laikotarpio biudžeto tikslo, t. y. 1 % BVP struktūrinio deficito, bus laikomasi su atsarga visą programos laikotarpį. Į leistą koregavimo planą 2016 m. įtraukta sisteminė pensijų reforma. 2017 m. į ją įtrauktos papildomos svarbios struktūrinės darbo rinkos ir pensijų reformos. 2017 m. stabilumo programoje numatoma, kad bendras valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP nuo 40,2 % BVP 2016 m. sumažės iki 33,8 % 2020 m. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos tos biudžeto projekcijos, yra tikėtinas. Vis dėlto priemonės, kurių reikia norint pasiekti planuojamus pertekliaus tikslus 2018 m. ir vėliau, nėra pakankamai konkretizuotos;

⁴ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

- (7) 2017 m. stabilumo programoje Lietuva paprašė leisti jai pasinaudoti laikinu 0,5 % BVP nuokrypiu pagal prevencinę dalį; tokį prašymą ji pateikė pagal Bendrai sutartą poziciją dėl lankstumo taikant Stabilumo ir augimo paklą, kurią 2016 m. vasario mėn. patvirtino ECOFIN taryba, atsižvelgdama į svarbių struktūrinių reformų, turinčių teigiamą poveikį ilgalaikiam viešųjų finansų tvarumui, planuojamą įgyvendinimą. Reformos visų pirma yra susijusios su pensijų sistemos tvarumo didinimu taikant aiškesnę indeksavimo tvarką ir palaipsniui ilginant pensijų draudimo stažą. Tačiau reformomis dar nenustatytas automatinis pensinio amžiaus ir tikėtinos gyvenimo trukmės susiejimas. Be to, reformomis modernizuojami darbo santykiai: įvedamos naujos rūšies darbo sutartys, sutrumpinami įspėjimo dėl atleidimo iš darbo terminai, nustatomos mažesnės išeitinės išmokos ir lankstesnis darbo laiko reguliavimas. Reformomis taip pat padidinama nedarbo ir socialinio draudimo išmokų aprėptis ir adekvatumas, išplečiama aktyvios darbo rinkos politikos taikymo sritis ir mažinamas nelegalaus ir neapdrausto darbo lygis. Valdžios institucijų vertinimu, reformos turi teigiamą poveikį viešųjų finansų tvarumui, nes ilguoju laikotarpiu per metus leistų vidutiniškai sutaupyti iki 3,8 % BVP išlaidų pensijoms, o vykdant su darbo rinka susijusią reformą vidutinio metinio užimtų asmenų skaičiaus padidėjimas galėtų būti iki 10 % ir tai yra iš esmės tikėtina prielaida. Todėl visiškai ir laiku įgyvendinta ši reforma turės teigiamą poveikį viešųjų finansų tvarumui. Tuo remiantis šiuo metu Lietuva gali būti vertinama kaip atitinkanti reikalavimus, kad 2017 m. galėtų pasinaudoti prašytu laikinu nuokrypiu, su sąlyga, kad ji tinkamai įgyvendins sutartas reformas, kurių įgyvendinimas bus stebimas per Europos semestrą. Vis dėlto atsižvelgiant į poreikį užtikrinti, kad toliau būtų laikomasi minimalaus kriterijaus (t. y. 1,5 % BVP struktūrinio deficito), ir į anksčiau leistą ribą (0,1 % BVP) pagal sisteminės pensijų reformos išlygą, šiuo metu Lietuva gali būti vertinama kaip atitinkanti reikalavimus, kad 2017 m. galėtų taikyti papildomą laikiną 0,4 % BVP nuokrypį, kuris yra kiek mažesnis nei prašytas 0,5 % BVP dydis;

- (8) 2016 m. liepos 12 d. Taryba Lietuvai rekomendavo užtikrinti, kad 2017 m. nuokrypis nuo vidutinio laikotarpio biudžeto tikslo neviršytų leidžiamos ribos, siejamos su sisteminės pensijų reforma.⁵ Atsižvelgiant į 2016 m. leistas ribas, siejamas su pensijų reforma, ir 2017 m. leistą laikiną nuokrypį, siejamą su struktūrinių reformų įgyvendinimu, struktūriniam balansui 2017 m. būtų leidžiama pablogėti 1,3 % BVP. Remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze, numatoma, kad Lietuva 2017 m. laikysis šio reikalavimo. 2018 m. Lietuva turėtų pasiekti savo vidutinio laikotarpio tikslą, atsižvelgiant į su sisteminės pensijų reformos įgyvendinimu siejamą ribą, kurią leista taikyti 2016 m., ir su struktūriniu reforma siejamą ribą, kurią leista taikyti 2017 m., nes laikini nuokrypiai galioja trejų metų laikotarpį. Remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze, tai atitinka didžiausią grynųjų pirminių valdžios sektoriaus išlaidų⁶ nominalųjį augimą, sudarantį 6,4 % BVP 2018 m. ir atitinkantį -0,6 % BVP struktūrinio balanso pablogėjimą. Jeigu politika nesikeis, Lietuva 2018 m. turėtų laikytis šio reikalavimo. Apskritai Taryba mano, kad 2017 ir 2018 m. Lietuva turėtų atitikti Stabilumo ir augimo pakto nuostatas;
- (9) paskutinį kartą padidinus neapmokestinamąjį pajamų dydį, per kelerius pastaruosius metus iš esmės sumažėjo mokesčių našta mažas pajamas gaunantiems asmenims ir dabar ji yra artima Sąjungos vidurkiui. Tačiau kompensacinis mokesčių didinimas buvo ribotas, todėl mokesčių pajamos, kaip BVP dalis, tebėra tarp mažiausių Sąjungoje ir tai riboja Lietuvos gebėjimą spręsti savo socialines problemas. Mažas mokesčių pajamas lemia santykinai didelė šešėlinės ekonomikos dalis ir santykinai mažos pajamos iš aplinkosaugos ir kapitalo mokesčių;

⁵ Lietuvai leidžiama nukrypti nuo vidutinio laikotarpio biudžeto tikslo 2017 m. ir 2018 m. atsižvelgiant į 2016 m. leistą ribą pagal sisteminės pensijų sistemos išlygą, nes laikini nuokrypiai galioja trejų metų laikotarpį.

⁶ Grynąsias valdžios sektoriaus išlaidas sudaro bendrosios valdžios sektoriaus išlaidos, atėmus išlaidas palūkanoms, su Sąjungos programomis, kurios visiškai finansuojamos iš gautų Sąjungos lėšų, susijusias išlaidas ir išlaidas, atsirandančias dėl nediskrecinių su bedarbio pašalpomis susijusių pokyčių. Valstybės finansuojamas bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas subalansuojamas per 4 metų laikotarpį. Įskaičiuojamos diskrecinės su pajamomis susijusios priemonės arba įstatymais nustatytas pajamų padidėjimas. Vienkartinės priemonės, susijusios tiek su pajamomis, tiek su išlaidomis, neįskaičiuojamos.

- (10) nors per kelerius pastaruosius metus Lietuva padarė pažangą gerindama PVM surinkimą, PVM nepriemoka Lietuvoje yra tarp didžiausių Sąjungoje. Prasto mokesčių surinkimo problemą gilina tai, kad darbo užmokestis nėra pakankamai deklaruojamas. Pagerinus mokestinių prievolių vykdymą padidėtų biudžeto pajamos, mokesčių sistemos teisingumas ir ekonomikos efektyvumas;
- (11) pagyvenusių išlaikomo amžiaus žmonių koeficientas didės dar sparčiau ir numatoma, kad pagal galiojančias pensijų taisykles išlaidos pensijoms, kaip BVP dalis, iki ketvirtąjo dešimtmečio pabaigos padidės maždaug 50 %. Siekiant apriboti spaudimą, kurį viešiesiems finansams sukels išlaidos pensijoms, labai svarbu pensijų išmokas susieti su tikėtina gyvenimo trukme;
- (12) Lietuva atidėjo naujojo Darbo kodekso ir kitų teisės aktų dėl naujojo socialinio modelio įsigaliojimą. Tai šaliai suteikia progą užtikrinti tinkamą lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyrą darbo santykiuose. Didelė žmonių, kuriems gresia skurdas arba socialinė atskirtis, dalis ir didėjanti pajamų nelygybė tebėra svarbūs iššūkiai Lietuvai. 20 % turtingiausių namų ūkių ir 20 % skurdžiausių namų ūkių pajamų santykis padidėjo nuo 5,3 2012 m. iki 7,5 2015 m. ir yra antras pagal dydį Sąjungoje. Tai kenkia ekonomikos augimui, makroekonominiam stabilumui ir įtraukios visuomenės vystymuisi. Šiuo metu minimalios socialinės apsaugos sistema šis uždavinys nėra veiksmingai sprendžiamas, nes išlaidos socialinei apsaugai yra nedidelės. Be to, pajamų, skaičiuojamų prieš mokesčius bei socialinius pervedimus ir po jų, nelygybės skirtumas yra vienas iš mažiausių Sąjungoje. Vis dėlto kova su skurdu ir socialine atskirtimi yra vienas svarbiausių klausimų Vyriausybės darbotvarkėje. Teisės aktuose dėl naujojo socialinio modelio numatyta didinti bedarbio pašalpų aprėptį ir adekvatumą, taip pat vyksta tam tikros diskusijos socialinės paramos adekvatumo didinimo klausimais. Šiuos svarbius sprendimus dar reikia priimti ir įgyvendinti. Spręsdama pagyvenusių žmonių skurdo problemą, 2016 m. Lietuva savo pensijų teisės aktus papildė indeksavimo mechanizmu, kuris gali būti naudojamas pensijų adekvatumui padidinti;

- (13) svarbu, kad Lietuva spręstų jai kylančius su gebėjimais susijusius uždavinius ir šalintų neigiamus darbingo amžiaus gyventojų skaičiaus mažėjimo padarinius. Pakankamų pagrindinių gebėjimų neturinčių moksleivių dalis tebėra didelė. Nepaisant didelės tretinį išsilavinimą įgijusių asmenų dalies, aukštojo mokslo sistemą silpnina žemi kokybės standartai ir finansinės paskatos, kuriomis veikiau remiamas nesaikingumas ir neefektyvumas, o ne skatinama siekti rezultatų. Turėtų būti dedamos pastangos užtikrinti aukštos kokybės mokymą visais švietimo sistemos lygmenimis (be kita ko, pertvarkant karjeras ir darbo sąlygas). Tai yra labai svarbu norint išspręsti prastų mokymosi rezultatų ir švietimo sistemos trūkumų problemą ir užtikrinti aukštojo mokslo kokybę (tam, be kita ko, reikia pradėti skirti finansavimą pagal rezultatus ir konsoliduoti aukštojo mokslo įstaigas). Vis dar žemas dalyvavimo suaugusiųjų mokymosi programose lygis Lietuvoje mažina darbo rinkos reformų veiksmingumą ir trukdo ugdyti kvalifikuotesnę darbo jėgą. Lietuva įdėjo daug pastangų, kad padidintų viešai teikiamų mokymosi galimybių pasiūlą ir aktualumą, tačiau kol kas šios pastangos apčiuopiamų rezultatų nedavė. Kad dalyvavimo suaugusiųjų mokymosi programose lygis taptų aukštesnis ir tvaresnis, Lietuvai taip pat reikia skatinti žmones pradėti mokytis bei teikti daugiau paskatų darbdaviams, kad jie suteiktų mokymosi galimybių savo darbuotojams;
- (14) mažos ir vidutinės kvalifikacijos asmenų nedarbo lygis vis dar aukštesnis už Sąjungos vidurkį. Aukštas neįgaliųjų skurdo lygis iš dalies susijęs su jų menka integracija darbo rinkoje. Lietuvos aktyvios darbo rinkos politikos priemonių vaidmuo padedant žmonėms vėl patekti į darbo rinką šiuo metu yra ribotas. Lietuva turi dar nemažai nuveikti, kad jos darbo rinka taptų įtraukesnė, pvz., be kita ko, siūlyti daugiau paramos priemonių neįgaliesiems. Tai reiškia, pvz., kad reikia plėsti remiamąjį įdarbinimą ir Profesinės reabilitacijos programą bei didinti reabilitacijai skirtą finansavimo prieinamumą. Neseniai priimtu Užimtumo įstatymu galima pagerinti aktyvios darbo rinkos politikos priemonių teikimą;
- (15) per pastaruosius metus Lietuva padarė pažangą gerindama socialinį dialogą. Socialiniai partneriai aktyviai dalyvauja diskusijose dėl naujojo Darbo kodekso ir naujojo socialinio modelio, o Vyriausybė priėmė socialinio dialogo stiprinimo veiksmų planą. Juo siekiama ugdyti socialinių partnerių gebėjimus, propaguoti kolektyvines derybas ir gerinti socialinį dialogą visais lygmenimis;

- (16) Lietuvoje sveikatos priežiūros rezultatai tebedaro didelį neigiamą poveikį potencialiai darbo jėgos pasiūlai ir darbo našumui. Nors dedama pastangų pacientų atžvilgiu pereiti prie ekonomiškesnių sveikatos priežiūros rūšių, sveikatos priežiūros sistemos rezultatus vis dar menkina pernelyg didelis naudojimas stacionarine priežiūra ir nedidelės išlaidos prevencijai bei visuomenės sveikatai. Mokėjimai savo lėšomis yra labai dideli, ypač už vaistus;
- (17) neigiami demografiniai pokyčiai reiškia, kad augimas vis labiau priklausys nuo darbo našumo. 2000–2015 m. Lietuvos darbo našumo augimo rodikliai buvo vieni aukščiausių tarp valstybių narių, tačiau pastaruoju metu augimo tempas sulėtėjo. Lietuvos viešosios investicijos yra prastai planuojamos ir menkai susiejamos su šalies strateginiais tikslais. Viešojo sektoriaus MTTP intensyvumas padidėjo ir jo vertė 2015 m. šiek tiek viršijo Sąjungos vidurkį, o verslo MTTP intensyvumas vis dar atsilieka. Įsisenėjusias mokslinių tyrimų ir inovacijų problemas siekiama spręsti 2016 m. priimtomis Lietuvos mokslo ir inovacijų politikos kaitos gairėmis. Jomis skatinama pertvarkyti institucinę MTTP finansavimo sistemą, konsoliduoti mokslinių tyrimų ir aukštojo mokslo įstaigų, mokslo slėnių ir technologijų parkų potencialą ir pagerinti politikos koordinavimą, stebėjimą ir vertinimą. Lietuva padarė tam tikrą pažangą remdama alternatyvius finansavimo šaltinius. Tai padėjo sukurti kelis rizikos kapitalo ir parengiamojo etapo kapitalo fondus. Parlamentas taip pat neseniai priėmė sutelktinio finansavimo įstatymą;
- (18) teismus pasiekiančių kyšininkavimo bylų skaičius per kelerius pastaruosius metus tolygiai auga ir tai rodo, kad Lietuva deda daugiau pastangų kovoti su korupcija. Tačiau kai kuriose svarbiose srityse, kaip antai sveikatos priežiūros ir viešųjų pirkimų, nuostatos dėl kovos su smulkia ir aukšto lygio korupcija praktiškai taikomos ne visada. Sveikatos priežiūros sektoriuje dažna neoficialių mokėjimų gydytojams praktika. Viešųjų pirkimų, ypač vykdomų savivaldybių lygmeniu, skaidrumas nepakankamas. Be to, silpna informatorių apsauga atgraso nuo informavimo apie galimus pažeidimus viešajame ir privačiajame sektoriuose. Kovos su korupcija programoje Vyriausybė pirmenybę teikia kovai su korupcija sveikatos priežiūros sektoriuje. Be to, siekdama mažinti korupcijos riziką ir interesų konfliktų galimybę nedidelės vertės viešuosiuose pirkimuose Vyriausybė įpareigojo perkančiąsias organizacijas internete skelbti informaciją apie paskelbtus konkursus, konkursą laimėjusius dalyvius ir skirtas sutartis. Vis dėlto, siekiant užtikrinti šios politikos įgyvendinimą, būtina nuolatinė stebėseną;

- (19) atsižvelgdama į 2017 m. Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Lietuvos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2017 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino 2017 m. stabilumo programą, 2017 m. nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Lietuva ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Lietuvos politikai, bet ir tai, kaip jie atitinka Sąjungos taisykles ir gaires, nes Sąjungos lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų būtina stiprinti bendrą Sąjungos ekonomikos valdymą;
- (20) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2017 m. stabilumo programą, o jos nuomonė⁷ pateikta visų pirma toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje,

REKOMENDUOJA Lietuvai 2017–2018 m. imtis šių veiksmų:

1. Vykdyti fiskalinę politiką pagal Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies reikalavimus, tai reiškia, kad 2018 m. reikia toliau laikytis vidutinio laikotarpio biudžeto tikslo, atsižvelgiant į su sisteminės pensijų reformos įgyvendinimu siejamą ribą ir į leistą laikiną nuokrypį, atitinkantį su struktūrinių reformų įgyvendinimu siejamą ribą. Gerinti mokestinių prievolių vykdymą ir plėsti mokesčių bazę, pereinant prie šaltinių, kurių apmokestinimas mažiau kenkia augimui. Imtis spręsti vidutinio laikotarpio fiskalinio tvarumo problemą, susijusią su pensijomis.
2. Taikyti veiksmingas aktyvios darbo rinkos politikos priemones ir skatinti suaugusiųjų mokymąsi ir taip spręsti kvalifikuotų darbuotojų trūkumo problemas, taip pat gerinti švietimo rezultatus atlyginant už mokymo ir aukštojo švietimo kokybę. Gerinti sveikatos priežiūros sistemos rezultatus: gerinti ambulatorinę priežiūrą, ligų prevenciją ir didinti paslaugų įperkamumą. Padidinti minimalios socialinės apsaugos sistemos adekvatumą.

⁷ Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.

3. Imtis priemonių našumui didinti: didinti viešųjų investicijų efektyvumą ir jas geriau susieti su šalies strateginiais tikslais.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas
